

En alternativ klumme

Jan Carlsen

DBU Diplominstruktør og medlem af DBUs lovgruppe samt klummeskribent

21-03-2020

Faktisk er det en yderst surrealistisk oplevelse at sidde med det hvide, tomme papir (eller rettere den blanke skærm) foran sig og skulle producere en klumme, uden at der spilles fodbold nogen steder. Jeg korresponderede lidt med selveste chefredaktøren tirsdag aften (skriver dette onsdag), og han mente, at man stadig spillede i Hviderusland og Bolivia... Overdrivelse fremmer som altid forståelsen, men udbuddet er godt nok begrænset. Møder og arrangementer bliver udsat, flyttet eller lavet til Skype-ting. Jeg kan ikke mindes nogensinde at have haft en kalender som den nu, som på 48 timer gik fra at ligne en sortbroget ko til at være totalt blank langt ind i april. Men der er jo ikke andet at gøre end at betragte det som et vilkår og så få det bedst mulige ud af det. Jeg skal ikke gøre mig til ekspert, men det virker, som om de beslutninger, der bliver truffet, er både fornuftige og ansvarlige. Så må man leve med de ulemper, der følger med – herunder også alle de klogeåger, der kommer hoppende op af hullerne og skråsikkert konstaterer, at ligegyldigt hvilke tiltag regeringen foretager sig, skulle de have været sket for mindst en uge siden. Ak ja, det største og klareste spejl er som bekendt bagklogskabens.

Men det giver så også tid til at læse lidt flere netaviser – og blive irriteret over dem. En af sidste uges overskrifter var 'FCK i VAR-drama', skrevet efter

Europa League-kampen i Istanbul. Nu kommer jeg lynhurtigt til at lyde som en gammel, sur sprogrøgter, men specielt på formiddagsbladenes netudgaver er der altså galopperende inflation i begreberne. De mest anvendte ord må uden tvivl være 'chok' og 'drama'. Måske kan 'vildt' efter en fintælling også komme med i puljen. Det kan dække over alt fra et jordskælv med flere tusinde døde til, at en (for mig i øvrigt totalt ukendt) reality-deltager har en kat, som er løbet hjemmefra. Om få dage kommer den sikkert hjem igen, og så er der basis for endnu et chok, denne gang af glæde. Gad vide, hvad man vil gøre den dag, hvor der virkelig sker noget chokerende eller dramatisk. Nå, det er nok bare mig, der er blevet ekstra pirrelig uden det daglige fodbold-fix. Men ud skulle det altså.

Tilbage til FCK og det såkaldte VAR-drama. Efter mine begreber var der ikke for to øre drama i noget som helst. Faktisk var det en ualmindelig kedelig og temmelig middelmådig fodboldkamp. Med et par minutter igen kommer der en kropskontakt i FCK's straffesparksfelt, der dømmes straffespark, og så kommer der et VAR-check. Det dramatiske i det er ikke-eksisterende. Enhver potentiel straffesparkssituation checkes helt automatisk af VAR – det er faktisk én af grundreglerne. Her endte det så oven i købet med, at VAR-dommeren ikke engang ville have banedommeren ud for at se på skærmen, så ikke engang det drama fik vi. Men det var også helt efter bogen. VAR skal kun efter protokollen skride ind

over for klare og tydelige dommerfejl. Der var en kropskontakt, så det lovmæssige grundlag er i orden. Man kan så mene, at det ikke var jordens største straffespark, at det var et af den type, som man kun får på hjemmebane osv., men det er sagen uvedkommende.

Hvis vi leger med den tanke, at banedommeren har besluttet sig for, at dette var et 80-20 straffespark, og

han derfor dømmes det, kan hans helt ligestillede kollega ude i VAR-vognen måske have den opfattelse, at det var 20-80, altså ikke noget straffespark. Men han kan bide i bordpladen, slå buler i lampeskærmen eller sparke en forhåndenværende tilfældigt forbigående hund – han kan og må ikke skride ind, for det er ikke en klar og tydelig dommerfejl. Det er derimod et dommerskøn, om man lander på den ene eller anden side af hegnet. Det havde været en ganske anden situation, hvis VAR nu havde opdaget, at der slet ikke var nogen kropskontakt – og at vi talte om en klokkeklar film. Hvilket viser to ting: for det første, at VAR ikke er en mirakelkur. Vi skal nok få masser at diskutere mandag morgen på arbejde, også efter indførelsen af VAR. VAR er ikke sat i verden for at skabe millimeterretfærdighed, men for at fjerne de helt grimme overskrifter dagen efter kampen og for at undgå de helt indlysende kampafgørende fejl, som kan afgøre et mesterskab eller op- og nedrykning.. For det andet, at der ligger et enormt ansvar på alle dommerfaglige i de forskellige fodboldforbund for at få kalibreret de forskellige skøn, så man har en nogenlunde ensartet linje. Man skal helst ikke sejle fra den ene grøft til den anden, men gerne ligge et eller andet sted omkring midtertriben, uden at vi nogensinde bliver 100 procent ens – det er trods alt mennesker, som vi har med at gøre..

Hvis jeg tager endnu et dyk i mails fra læsere, som er tikket ind over de seneste uger, møder jeg én fra en af de trofaste stamkunder, som var faldet over et gammelt klip fra en engelsk FA Cup-kamp i 1970'erne og havde undret sig over, at linjedommerne løb 'på den forkerte side', altså anvendte den omvendte diagonal. Og hvad var mon lige grunden til det? Det var virkelig et 'hot topic' dengang i 1970'erne og mig bekendt det eneste sted i verden, hvor man gjorde det (tror kun i England, ikke engang i Skotland).

Men hvorfor fandt man så lige på det? Jeg har faktisk spurgt direkte ind til det under et af mine besøg derovre, og den i bogstaveligste forstand helt jordnære begrundelse var, at så fik man slidt græsset jævnt over hele sidelinjen (!!). Så linjedommeren startede kampen med den placering, som vi kender i dag, på højre side i dommerens løberetning. I 2. halvleg bevægede linjedommeren sig ned på den anden halvdel af samme sidelinje. Det lyder kuriøst, og det var det i den grad også. Jeg er formentlig et af de få mennesker i Danmark, der har haft den tvivlsomme fornøjelse af at prøve det som linjedommer, og det var et helvede pludselig at skulle tænke omvendt. Det var en af vores daværende 1. divisionsdommere (som var højeste niveau dengang

tilbage i 70'erne), som havde fået den lyse idé at ville afprøve det i det, der for ham var en mindre betydende kamp. Og som ganske ung dommer stillede man sig jo ikke på bagbenene, men som relativt ny linjedommer kunne det såmænd være svært nok bare at gebærde sig på normal vis. Den dag i dag fatter jeg ikke, at dommeren turde, for det ville jo falde tilbage på ham selv, hvis det gik galt. Det var i en DS-kamp mellem Hvidovres 2. hold og Brøndby (på vej op gennem rækkerne). Brøndby med bl.a. Finn Laudrup havde ikke været udpræget tilfredse med mig i 1. halvleg, og nu troede de lige, at de var sluppet af med mig – og så stod jeg der gud hjælpe mig igen på deres offside-linje i 2. halvleg...

Uden at jeg kender det eksakte årstal, tror jeg, at idéen døde i starten af 80'erne – måske i takt med, at der blev transmitteret flere og flere TV-kampe fra andre lande, så man kunne se, hvordan man gjorde det andre steder... Jeg har også fra yderst pålidelig kilde hørt historier om, hvordan man efter 2. verdenskrig til en venskabskamp havde en russisk dommertrio på besøg i Danmark – og her stillede linjedommerne sig på samme sidelinje, men på hver sin banehalvdel. Det er nok meget godt, at vi efterhånden har fået nogenlunde ensrettede retningslinjer – faktisk rummer fodboldloven nogle direkte anbefalinger til samarbejdet mellem dommer og linjedommer.

Men ellers må vi jo se, hvad jeg kan kaste mig over i de kommende uger. Worst case tager vi noget hardcore teori, uden at det skal blive til et decideret dommerkursus. Men det er nu engang sjovere, hvis man kan hægte teorien og det skrevne ord op på nogle billeder. En af de andre trofaste læsere (faktisk en gammel observatørkollega) har sendt mig på jagt efter et klip fra slutfasen af Red Bull Leipzig og Tottenham i sidste uge, hvor der skulle være et spring på en modspiller, som måske ikke er i Toni Schumacher-klassen, men efter sigende sagtens kunne bære et straffespark og et rødt kort. Jeg leder fortsat, for gode instruktionseksempler på lige akkurat spring på modspiller er faktisk rigtig svære at finde.

Men ellers må jeg bare – nu nok mere end nogensinde før – appellere til læserne: er der emner, som I godt kunne tænke jer, at jeg tog op på denne plads, så tøv endelig ikke med at skrive. Ellers må I finde jer i, hvad der kommer forbi...

På gensyn i næste uge – og i mellemtiden: pas nu rigtig godt på jer selv, jeres familier og hinanden.

